

Pozorište Paun

Naziv pozorišta

Ideja za naziv Paun, dolazi iz mog detinjstva. Kao neko ko je krenuo u obdanište sa 2 godine, proces odlaska do tamo mi nije bio najprijetnija stvar i često je bio praćen suzama. Sve dok se jednog dana, na krovu u ulici kroz koju sam ja svako jutro prolazila u korpici bicikla na kojem me je mama vozila, pojavio paun. Svakog jutra sam ja plakala do te određene ulice, sa tim krovom, na kojem je bio baš taj paun. Moj Paun. I kada bih ga videla, plakanje bi prestajalo, i ja bih osećala mir. Kao da je taj paun bio tu da mi kaže da je sve u redu, i da će uvek i biti u redu. Da meni kao detetu, da objašnjenje na meni tada blizak način.

To je osećaj i pristup koji bih želela da ostvarim u svom pozorištu. Da njegova atmosfera nađe način da dopre do dece u odraslim ljudima. Energija i suština ovog pozorišta, postizale bi se najelementarnijim i najosnovnijim elementima kao što su senke, priča, govor, pokret, igra svetlom... Cilj bi bio stvoriti magiju i energiju nekog drugačijeg teatra, koji bi posetioce stavljao u poziciju između stvarnosti i imaginacije. To bi bio prostor slobode i prostor igre, prostor u kojem je sve moguće. Paunovo pozorište je pozorište koje bi se obraćalo detetu u vama.

Koncept pozorišta

Pozorište bi bilo kamerno, intimno. Predstave koje bi se igrale bi bile mitovi, legende, grčke tragedije, sa ciljem da se stvori bajkovita i magična atmosfera. Obraćalo bi se detetu u odraslim ljudima, zato što se tokom života jako udaljimo od nas samih, tj. od slobodnog deteta u nama, što često zanemarujemo nesvesni njegovog značaja. Ovo mesto bi imalo za cilj da svakoga podseti na taj veoma bitan deo nas, i da stvori ambijent u kojem bi se posetilac osećao sigurno i pozvano da aktivira taj deo sebe.

Radilo bi krajem leta i početkom jeseni, a predstave bi se odigravale od 19h.

Prostor lokacije pozorišta

Prostor koji sam odabrala je Dvorište arheološkog muzeja. Odabrala sam ga zbog atmosfere koja se u njemu oseća. Takođe zbog njegove lokacije i osećaja tajnog, skrivenog mesta na kojem bi se odigravale bajkovite predstave. Budi osećaj ušuškanosti, intimnosti, ali i određene misterije; osećaj vremena i stvari većih od nas samih.

Kao teme iz prethodne faze su se izdvojili pojmovi sudbine, vremena, veličine stvari i pozicija pojedinca u svemu tome. Sve te teme su bile relevantne pri odabiru ovog prostora, i ja sam intuitivno osetila u njemu atmosferu koja je slična tome kako se ja osećam povodom svih navedenih pojmova. Stoga se meni kao sitnom pojedincu javila potreba da izaberem sakriven i intiman prostor, kojem mogu lično da se približim. A da opet sa druge strane, on sa sobom nosi dozu veličine, misterije, i čak pomalo zastrašujuć ali privlačan efekat.